

Рідне місто над Псллом (1слайд)

(Грає приємна музика)

*Весняний день прозорий, голубий
Навколо пахне ніжно-білим цвітом.*

*Під вікнами туркочуть голуби
Щебечуть на подвір'ї жваві діти
Душа чутлива мов, ота струна
До барв весняних, запахів і звуків,
Так може чарувати лиш весна
Після холодних місяців розлуки.*

Весна! Як ми любимо цю пору пробудження життя, відчуваємо справжню насолоду при спілкуванні з весняною природою.

*Хоч скільки б їй не жив на світі літ.
Та завжди викликає хвилювання
Оцей вишневий буйно пінний цвіт.
Рожеве, яблуневе квітування
Стоять сади в вінчальному вбранні
І соловей весільну їм співає
На росяних стежках веселка грає.
Серця радіють сонцю і весні.*

Дуже часто почуття Батьківщини, а тому й нашої рідної Сумщини приходить до нас через природу. Її красу, яка повністю захоплює людину.

Шановні гості, сьогоднішнє наше свято буде присвячено нашій рідній квітучій Сумщині. Сподіваємося, що сьогодні ясно буде в нашій вітальні від щирих посмішок, цікавих поглядів, від

оплесків, від святкового вбрання. Ми звеселим і зігріємо вашу душу .

Добрий день вам люди добрі
Що сидять у нас в господі
Раді з святом вас вітати
Щастя і добра бажати
Гостей дорогих ми вітаємо щиро
Стрічаємо з хлібом любов'ю і миром

(Пісня про хліб) (піднесення короваю)

Сумщина Де є краще? Де миліше як не тут? Рідна земля, батьківська хата, сині ріки зелені гаї. споконвічний батьківський край-батьківщина це все вміщується в одному слові - Сумщина.

Сумщини рідної сади
Нахилились цвітом до води.
Кожна гілка - в сонці, у теплі
Щедро пахне соками землі.

Сумщини рідної поля
Нас чарують квітами здаля.
Кожна стежка кличе в дивосвіт
Де на росах наш дитячий світ

Сумщини рідної гаї
Кличуть серце в залиш свої.
Зупинись, і слухай солов'я
І відчуй . що це земля твоя.

Здавна почали селитися люди на берегах (2 слайд).

тихоплинного і чарівного Псла. Серед дослідників немає єдиної точки юру про заснування Сум. Одні пов'язують його з 1655 роком, коли 100 переселенців на чолі з отаманом Кондратьєвим прийшли сюди з містечка Ставите на Київщині. Свою назву місто отримало від річок Суми і Сумка, які з двох боків омивали місто. До наших днів дійшла легенда, за якою на місці, де стоять Суми . в давнину було знайдено три мисливські сумки. Ця знахідка знайшла відображення у гербі міста, який був затверджений в 1781 році: три чорні сумки з перев'язами і чорними гудзиками на щиті. Потім було збудовано фортецю "Сумин город". В 1858 році Суми стали центром Слобідського полку.

Місто Суми, місто Суми
Любимо твою красу ми.
Як - перлина ти на Пслі
Рідне Ворсклі і Сулі.

Де взялося ти на світі
У сімнадцятім столітті.
З-за Дніпра з усіх усюд
Плив сюди стражденний люд.

І шукати щастя - долі
В Слобожанськiм Дикiм полі.
Звідси місто і пішло
Що його стяжає Псло

Де впадає в нього Сумка
А від ціль цікава думка.
Що від Сумки й Суми йдуть

Та чи в цьому назви суть.

Може сумки тут мисливці
Загубили недбайливці
Як перекази гласять
А чи іншу думку взять.

Що до сумки в цьому слові
Тюрське су - вода в основі.
Та від су не від су
Любимо ми сум красу

Вельмишановне товариство! Ми робимо перші кроки до пізнання самих себе, історії свого народу. Починаємо повертатися обличчям до коріння свого народу, його витоків, традицій, про які ми забувати, замовчу вали, не вважати їх головним у нашому житті. Нехтували навіть тим, що "без коріння нічого не росте, без коріння сохне все живо".

(Пісня: "Без коріння сохне все живе".)

Серцем нашого міста є Альтанка. Коли на місто спускається вечір, чути звуки му зики, які лунають з неї. Альтанка являє собою восьмигранну дерев'яну споруду. Це головна прикраса нашого міста. Тут часто виступають духові оркестри і тому сумчани охоче проводять свій вільний час саме тут.

(Дух. орк. запис "Славянка")

Гордістю нашого міста є Військовий інститут ракетних (3 слайд) військ і артилерії ім. Б.Хмельницького. Подібний ВУЗ єдиний в Україні, йому 103 роки. Початок історії військового інституту поклав відомий меценат Сумщини І.Г.

Харитоненко. який звернувся до Олександра II з проханням про будівництво у Сумах Кадетського корпусу. Протягом століття виховують тут справжніх чоловіків, захисників Вітчизни Багато років тому поспішали на вечір гімназисти, де під звуки чарівного вальсу проносились пари. І сьогодні лунає музика в залах інституту. А ще гордість - улюблений сумчанами духовий оркестр військовою інституту . без якого не обходиться жоден загальноміський захід.

(Запис вальсу. або танок хореографів)

У руслі відродження української культури, духовності, у твердження незалежної нашої держави справжнім осередком творчого натхнення на Сумщині є навчальний заклад, який має честь носити ім'я славетного земляка всесвітньо - відомого композитора Д.С.Бортнянського. Сумське вище училище мистецтв і культури Д.Бортнянського це державний вищий навчальний заклад I - II рівня акредитації, в якому виховують майбутніх працівників культури. Саме їм присвячено цю композицію

(Етюд Бортнянського)

Сумщино, мій коханий краю
Мати наша рідна і свята
Небо чисте над тобою маю
Медом диха нива золота.
Наша дума, наша пісня
Не вмере не загине.
Ось де люди наша слава
Слава рідної Сумщини

(На фоні музики вірші
(Пісня про Суми :запис).

(4 слайд) Чудові собори та церкви нашого міста приховують багато таємниць. Одна з них - Воскресенська церква, яка була створена в 1702р. по ініціативі сумських полководців Герасима і Андрія Кондратьєвих.

Існує легенда, що можливо в стінах церкви Герасимом була покарана і замурована заживо їх сестра, що очолювала зграю розбійників. Підтвердження цьому, знайдений в 1936 р. в одній з кам'яних ніш церкви студентами маштехнікуму людський кістяк. Саме прокляття дівчини, говорили люди, стало причиною не зовсім щасливої долі споруди, тому числі пожеж, які знищували будівлю.

В природі все з'єдналося, злилося
Як все і помістилося в одній?
Шепіт зачарований колосся
Поклик із катами на двобій
Ти даєш поету дужі крила
Що підносять правду в вишину
Кожному ти лагідно відкрила
Мудрості людської глибину.

(5 слайд) Одним з таких щасливчиків, якого надихнула природа Сумщини, був великий російський письменник А.П.Чехов. В гостях в родині Линтварьових, у маленькому, п'ятикімнатному будиночку написав він оповідання "Іменини", повість "Сумна історія, нарис "Красуні". Антону Павловичу сподобалася ця мальовнича садиба на березі Псла. В листі до друга він писав: "Погода чудова, все співає, сяє красою. Сад вже зовсім зелений, навіть дуби розпустились. Стовбури

яблунь, груш, вишень і слив пофарбовані у білу фарбу, цвітуть усі ці дерева біло, від чого на диво схожі на наречених під час вінчання: білі сукні, білі квіти, і у них такий невинний вид неначе їм соромно, що на них дивляться.

(Пісня про Суми.)

А чи знаєте ви, що за даними останнього соціологічного дослідження, найпопулярнішим ім'ям у Сумах є Марина. Невідомо, що пов'язує "морську" Марину з нашим містом, але факт лишається фактом.

Місто Суми - це значить калина.

Рідне місто - моє життя.

Я вклоняюсь тобі, я - Марина,

Ти одвічна доля моя.

Кожен раз я до тебе вертаюсь,

І радію твоїм вогням.

Перед красою твоєю схиляюсь

Я нікому тебе не віддам.

І нехай наше місто буяє

Місто парків, соборів, альтанк.

Нехай молодість розквітає

І Ірин, і Марин, і Тетян.

(Звучить пісня П.Зіброва "Марина")

(6 слайд). Багато вулиць в нашому місті. Але, мабуть, найкращі з них Соборна та Воскресенська. Вони чудові, але навряд чи ми розкажемо про них краще за їх самих:

"Я - Соборна. Кожна людина в нашому місті поспішає сюди. Цілу добу не згасають голоси. А скільки

закоханих? Соборна тому, що мій центр Свято - Преображенський собор. Це духовне серце нашого міста. В святкові дні тут безліч людей, і я радію, що несу їм радість, втіху і Віру в добро."

"Я - Воскресенська. рідна сестра Соборної. Я засяяла своїм другим життям. Воскресенський собор - архітектурна споруда світового значення

Мовчать віки, мовчать століття... А собор і по цей день виблискує своїми золотими куполами. Мабуть вони розмовляють з минулим і бачать майбутнє. Саме мої золоті куполи допомагають мені по справжньому зберегти віру людей, принести радість життя".

Любі мої сестрички-вулиці, Я теж хочу розповісти про себе. Хоч я і не така пишна та гарна як ви. але маю свої переваги:

Я - Садова тиха, ніжна Вся в квітках, і вся в садах. Я культуру зберігаю Міцно стримую в руках.

Вам не заздрю, рідні сестри Ви яскраві, чарівні. Я від серця вам бажаю Щоб був спокій на землі.

Прикрашаю рідне місто Я студентською гульбою. Модним танком, ніжним співом І аматорською грою

Коли вечір наступає І приходиться тихий час Гуртожиток повертає. Хлопців-красенів до нас.

Не стихають на Садовій Буйні подихи життя. Ніжний ранок світанковий Заглядає в майбуття.

Шановні гості. Просимо Вас прийняти участь в нашому конкурсі :

(Конкурси)

І дійсно, чудове наше місто. Ті з нас, хто приїхав сюди навчатися, безперечно полюбили його назавжди, і воно стало для нас рідним. Ці невеличкі вулички, часточка синього неба над головою - усе це наше, рідне. Тож нехай і у ваших і у наших серцях, не згасає любов до чарівного міста Сум

Я не знаю такої країни
Я не знаю такої землі,
Щоб буяли цвітінням барвінки.
Розквітали вишневі сади.

І все це - моя Сумщина І все це моя земля. Моя
маленька Батьківщина Моя Вітчизна і твоя.

Шановні гості! Пропонуємо вам переглянути таланти
наших учнів. Сподіваємося, що дізналися багато цікавого
з історії нашого міста, і у вас залишається приємні
спогади про наш виступ.